

τελειωνουν: μεσα μου
κατεβαζω τον γενικο
κι εξω ανοιγει ο χωρος
το στομα του

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΑΚΑΡΟΥΜΠΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ Η ΓΡΑΜΜΑ

Ζευγαρια που αγαπηθηκαν παραφορα
γιατι εμαθαν το παιχνιδι να παιζουν
της κρεμαλας μες στα εθνικα ιδρυματα·
σκεψεις μικρες, μικρες, οπως αυτες που ταιριαζουν
στους μικρους ανθρωπους, σαυτους που δοθηκαν διχως ορους
σαυτον
τον πολεμο

Στην ησυχη νυχτα τ αστερια
μελετω,
το φεγγαρι, το χλωμο
φεγγαρι, τα χλωμα χαλικια της αλλης χρονιας.
Ισως θαπρεπε ο αλλος ανθρωπος
να πει
δυο καλες κουβεντες
κι οχι σαν το σκυλι να με κανει:
σαν το σκυλι που ζηται
κι ολο ζηται
ενα μικρο κομματι σαρκας

Στην ησυχη -παλι- νυχτα την πεταλουδα
μελετω· αυτη, που μεθυσμενη,
(τι θακανα διχως αυτα τα μεγαλα δοντια)
μεθυσμενη, απο το φως των ηλεκτρικων λαμπτηρων
χορευει σαν την τρελη γυναικα που ξεφυγε της νυχτας

Τελικα,
ειναι γιατι δεν αγαπηθηκα παραφορα,
θελω να πω πως γραφω
γιατι αποφε πεθανε (οπως και τις αλλες νυχτες)
μια πιθανη αγαπη, ενα μικρο κομματι σαρκας,

κι αν τωρα
 ανασαινουν αλλα λουλουδια
 σαυτα τα λογια, αλλα κι αν δεν μιλω
 ειναι
 γιατι με τρελλαναν οχι μονο αυτα
 τα ζευγαρια αλλα και τα διαστημοπλοια (αν και αδηλωτα)
 που καθε νυχτα
 γεμιζουν τ ονειρο μου (ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ)!

ΣΠΗΛΙΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΣΑΣ

1.

το ποιημα των ματιων

τα ματια του μυαλου—
 αλλα τα ματια του μυαλου κι αλλα...—
 οι μυς δεν εχουν ματια—
 τα ματια του μυαλου ειναι πρασινα
 θελω να βλεπουν οπως ειδανε ηρεμα ματια σαν παιδια
 θελω να βλεπουνε το καθε τι οπως μου πρεπει.

2.

δωσε μου λιγο ασήμι να περασω τις καλοκαιρινες επιφανειες της νυ-
 χτας για να δεις πως γυαλιζουνε
 τα δοντια μας
 τα δεντρα
 ο δρομος μας η ασφαλτος
 το χωμα ολες
 οι επιφανειες που βλεπει το φεγγαρι οταν κοιταζουμε στις διακοπες
 να δουμε πως να γυαλιζουν οι ψυχες μας

3.

χτυπηστε τις πορτες του ερωτα
 κι αν δεν σας θελει
 πιο δυνατα πιο δυνατα:
 σπαστε τες.